

La infraestructura invisible de la cultura

Publicat per [Interacció](#) [1] el 30/06/2026 - 14:12

Lectures del banc

Llegir les pràctiques per entendre la política cultural local

El banc de bones pràctiques de l'Àrea de Cultura recull iniciatives del territori i, cada mes, el CERC en destaca una. Aquesta sèrie proposa una lectura d'aquests casos que no se centra en descriure'ls ni en validar-los, sinó en entendre què posen en joc a l'hora de construir política cultural des de l'àmbit local..

Hi ha polítiques culturals que es mesuren pel nombre d'activitats que ofereixen. D'altres es valoren per la qualitat de la programació, la singularitat dels equipaments o la capacitat d'atreure nous públics. Més rarament, trobem iniciatives que intenten intervenir sobre una qüestió menys visible: la continuïtat de la relació entre les persones i la cultura.

El programa de Cultura i Arts Educatives de Martorell Educa 360 es pot llegir des d'aquesta perspectiva. A primera vista, es presenta com una oferta gratuïta d'activitats artístiques i culturals adreçada als infants i joves del municipi. Tanmateix, el seu interès no rau tant en les activitats concretes com en l'arquitectura que les connecta. El projecte articula escoles, famílies, equipaments culturals, entitats i administració local amb la voluntat de construir itineraris culturals coherents al llarg del temps.

Aquest desplaçament és significatiu. La cultura deixa de situar-se exclusivament en els espais on tradicionalment es produeix o es programa per passar a formar part dels recorreguts quotidians dels infants i joves. No es tracta només d'apropar les persones als equipaments culturals. Es tracta també de connectar experiències que sovint apareixen fragmentades: l'escola, les activitats extraescolars, les entitats, la biblioteca, l'escola de música o els espais comunitaris. La qüestió central deixa de ser l'accés a una activitat determinada i passa a ser la possibilitat de construir una trajectòria cultural sostinguda.

La rellevància d'aquesta aposta no rau només en l'ampliació de les oportunitats educatives. També implica reconèixer que la relació amb les pràctiques artístiques, la lectura, la creació o el patrimoni forma part de les condicions que permeten participar en la vida cultural d'una comunitat. La continuïtat no és només educativa. És també cultural.

Construir continuïtats també és construir les relacions que les fan possibles

Quan una biblioteca, una escola de música, un teatre o una entitat passen a formar part d'un mateix itinerari, deixen de funcionar com a recursos independents. Esdevenen els nodes d'una infraestructura distribuïda pel territori. El valor del sistema no depèn únicament de cada activitat, sinó de la capacitat de generar continuïtats entre experiències, espais i moments diferents de la vida dels infants i joves.

Aquesta mirada resulta especialment rellevant perquè una part important de les desigualtats culturals es construeixen precisament en aquests espais de continuïtat. L'accés a una activitat puntual pot ser relativament fàcil de garantir. L'accés a trajectòries culturals estables acostuma a dependre molt més dels recursos familiars, dels entorns socials i de les oportunitats disponibles en cada territori. Quan una política local intenta intervenir sobre aquesta qüestió, la cultura deixa de ser únicament una oferta de serveis i es converteix en una condició per a l'exercici efectiu dels drets culturals.

Ara bé, organitzar continuïtats és també una de les tasques més complexes de les polítiques públiques. Requereix coordinació sostinguda, recursos estables i institucions capaces de treballar més enllà dels seus límits habituals. Les dificultats per connectar educació formal i no formal, la necessitat de mantenir espais de coordinació entre agents diversos o el repte de garantir la sostenibilitat dels projectes formen part de les tensions que aquestes iniciatives posen damunt la taula.

Potser és aquí on la pràctica de Martorell esdevé més interessant. El seu valor no rau únicament en les activitats que ofereix, sinó en la pregunta que planteja. Com es construeixen les condicions perquè la relació amb la cultura no depengui d'experiències aïllades? Com es connecten institucions, professionals i comunitats perquè aquestes experiències puguin convertir-se en recorreguts significatius?

[Martorell Educa 360](#) [2] permet pensar aquesta possibilitat. La qüestió és si els municipis poden construir les condicions institucionals necessàries perquè aquestes continuïtats deixin de dependre de projectes concrets i esdevinguin una part estable de les seves polítiques culturals. Perquè la continuïtat cultural no es construeixi només programant activitats. Es construeix sostenint les relacions que les connecten.

Pràctica destacada pel CERC al [Banc](#) [3] Bones pràctiques culturals

Categories: Lectures del banc

Categories: Sèries editorials

Etiquetes: educació i cultura

Etiquetes: drets culturals

Etiquetes: governança cultural

Etiquetes: participació cultural

Etiquetes: valor públic de la cultura

- [4]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/news/2026/06/infraestructura-invisible>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://patronat.martorell.cat/ensenyament/cultura-arts-educatives/>

[3] <https://www.diba.cat/ca/web/cerc/bones-practiques>

[4] <https://interaccio.diba.cat/node/10551>